

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1284—1289

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1284	Laki kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	5287
1285	Laki kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	5288
1286	Valtioneuvoston asetus kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen 12 ja 13 §:n kumoamisesta	5290
1287	Maa- ja metsätalousministeriön asetus energiapuun haketukseen käytettävän tuen myöntämisestä ja tuen enimmäismäärästä	5291
1288	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus sosiaali- ja terveysministeriön työjärjestyksen muuttamisesta	5292
1289	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maaseudun kehittämishankkeisiin myönnettävän tuen kohdentamisesta	5293

N:o 1284

Laki

kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta 11 päivänä kesäkuuta 1999 annetun lain (718/1999) voimaantulosäännöksen 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1062/1999, seuraavasti:

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1999. Lain 22 § ja 23 §:n 5 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999, ja 22 §:n 1 momentin 6 kohta ja 23 §:n 5 momentti ovat voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri Jari Koskinen

HE 179/2002
MmVM 12/2002
EV 211/2002

N:o 1285

L a k i**kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1094/1996) 29 §:n 4 momentti,
muutetaan 9 §:n 1 momentti, 11 §, 12 §:n 4 momentti, 23 §:n 2 ja 5 momentti sekä 29 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 11 § ja 23 §:n 2 momentti laissa 350/2001 sekä 23 §:n 5 momentti laissa 718/1999 ja
lisätään lakiin uusi 29 a ja 29 b § seuraavasti:

9 §

Rahoituksen määrä ja perusteet

Toteuttamiskustannuksiin myönnettävän tuen suuruuden määrittämistä varten maa jaetaan vyöhykkeisiin. Tuen enimmäismäärä on 70 prosenttia toteutuneista kustannuksista tai vastaavista keskimääräisistä kustannuksista, jotka vuosittain vahvistetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Energiapuun korjuussa tuen enimmäismäärä on kuitenkin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistettu euromäärä energiakäyttöön luovutetun puun kiintokuutiometriä kohti.

koitettua tuen enimmäismäärää korottaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistetulla euromäärällä kiintokuutiometriä kohti.

12 §

Lainaehdot

Myönnettävän lainan vähimmäismäärästä, vuotuismaksujen suorittamisen alkamisajasta ja kannosta sekä saamisen ylimääräisestä lyhentämisestä ja lainojen muista ehdoista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

23 §

Tuen määrä

11 §

Työllisyystöiden rahoitus

Nuoren metsän hoitoon, joka teetetään työttömällä työvoimalla, voidaan tukea myöntää enintään 80 prosenttia toteuttamiskustannuksista. Työttömän työvoiman käytämisestä nuoren metsän hoitoon (*työllisyystyö*) säädetään työministeriön asetuksella. Työllisyystyönä toteutettavassa energiapuun korjuussa voidaan 9 §:n 1 momentissa tar-

Juurikäävän torjuntaan, joka tehdään juurikäävän leviämisen riskialueella kivennäismaalla suoritettavan hakkuun yhteydessä toukokuun alun ja lokakuun lopun välisenä aikana, voidaan hakkuutyön suorittajalle myöntää tukea torjunta-ainekustannuksia vastaava määrä sekä tukea torjunta-aineen levityksestä aiheutuviin kustannuksiin. Enintään vastaavan tasoista tukea voidaan vaihtoehtoi-

sesti myöntää uudistushakkuissa todetuilla tuhoalueilla juurikäävän mekaaniseen torjuntaan. Juurikäävän leviämisen riskialueista, tuen kohteesta ja määrästä sekä torjuntamenetelmistä säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

— — — — —
Energiapuun haketuksessa tuen enimmäismäärä on maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistettu euromäärä valmistetun hakkeen irtokuutiometriä kohti. Tarkempia säännöksiä edellä tarkoitetun tuen myöntämisen edellytyksistä voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

29 §

Takaisinperimisen seuraamukset

— — — — —
Jatkuvien tai toistuvien tekojen osalta 2 momentissa tarkoitettu neljän vuoden vanhenemisaika alkaa kulua siitä päivästä, jona väärinkäyttö on päättynyt. Seuraamuksesta annettavan lainvoimaisen päätöksen täytäntöönpanoaika on kolme vuotta.

29 a §

Takaisinperimisessä sovellettava korko

Edellä 15 §:n 3 ja 4 momentin, 16 §:n ja 28 §:n 1 ja 2 momentin perusteella takaisin maksettavaksi määrätyle tuelle ja 29 §:n 1 momentin nojalla takaisin perittävälle kor-

koetuudelle on maksettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaista vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä siitä päivästä, jona myönnetty tuki on maksettu loppuun tai takaisin perittävä korkoetus on määrätty maksettavaksi takaisin.

29 b §

Viivästyskorko

Jos lainan maksu viivästyy, viivästyneelle pääomalle peritään vuotuista viivästyskorkoa eräpäivästä lukien korkolain 4 §:ssä säädetyn korkokannan mukaisesti.

Jos takaisin maksettavaksi määrättyä tukea taikka muuta valtion saamista tai sen osaa ei makseta määräajassa, takaisin maksettavaksi määrätyle pääomalle peritään korkolain 4 §:ssä tarkoitetun korkokannan mukaista viivästyskorkoa kunkin erän eräntymisestä lukien.

Viivästyskoron sijasta voidaan periä 5 euron suuruinen viivästysmaksu, jos viivästyskoron määrä jää tätä pienemmäksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003. Lain 23 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Jos rahoitus on myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa, korkoa ja viivästyskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan kuitenkin sellaisina kuin ne olivat ennen tämän lain voimaantuloa.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

N:o 1286

Valtioneuvoston asetus

kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun asetuksen 12 ja 13 §:n kumoamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään

1 §

Tällä asetuksella kumotaan kestävän metsätalouden rahoituksesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun asetuksen (1311/1996) 12 ja 13 §, sellaisena kuin niistä on 13 § osaksi asetuksessa 826/2001.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Hallitussihteeri Marketta Lehtonen

N:o 1287

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
energiapuun haketukseen käytettävän tuen myöntämisestä ja tuen enimmäismäärästä

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään kestävän metsätalouden rahoituksesta 12 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1094/1996) 23 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1284/2002 ja 1285/2002:

1 §

Tuen enimmäismäärä

Energiapuun haketukseen myönnetään tukea edellyttäen, että nuoren metsän hoitotyö tai energiapuun korjuu, josta saatavan puun haketukseen tukea haetaan, on rahoitettu kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain (1094/1996) nojalla. Tukea voidaan myöntää 1,70 euroa hakettua irtokuutiometriä kohti.

2 §

Tuen myöntäminen

Tukea myönnetään hakemuksesta yksityiselle maanomistajalle tai muulle kestävän metsätalouden rahoituksesta annetun lain 2 §:ssä tarkoitetulle hakijalle, joita ovat lämpöyrittäjä ja haketusurakoitsija sekä nuoren metsän hoitotöitä organisoiva ja haketta välittävä metsänhoitoyhdistys tai muu riittävän ammattitaidon metsäasioissa omaava yhteisö taikka ammatinharjoittaja.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Tuen hakijan on laadittava energiapuun haketuksesta toteutusselvitys.

3 §

Tuen hakeminen

Tukea haetaan sen jälkeen, kun hakkeen käyttäjä on vastaanottanut energiakäyttöön ostamansa hakkeen. Tukihakemus voi koskea yhdeltä tai useammalta nuoren metsän hoitokohteelta korjatusta puusta hakettua energiapuuerää.

4 §

Voimassaoloaika

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tällä asetuksella kumotaan maa- ja metsätalousministeriön asetus energiapuun haketukseen käytettävän tuen myöntämisestä ja tuen enimmäismäärästä (1312/2001).

Metsäneuvos Jouko Paloniemi

N:o 1288

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
sosiaali- ja terveysministeriön työjärjestyksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä huhtikuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveysministeriön työjärjestyksen (360/2001) 2 §:n 2 momentti ja 7 § sekä
lisätään uusi 8 a § seuraavasti:

2 §

Ministeriön organisaatio

— — — — —
Tulosityksiköiden ulkopuolella ovat erillisinä tulosryhminä esikuntayksikkö, kansainvälisten asiain toimisto ja viestintäyksikkö.
— — — — —

7 §

Talous- ja suunnitteluosasto

Talous- ja suunnitteluosasto käsittelee asiat, jotka koskevat

- 1) sosiaali- ja terveystalouden suunnittelua ja seuranta,
- 2) hallinnonalan talousarvion valmistelua ja toteutumista, toiminta- ja taloussuunnitelmaa, toimintasuunnitelman valmistelua ja seuranta sekä ministeriön tilivirastotehtäviä,
- 3) tasa-arvopolitiikkaa ja muita ministeriölle kuuluvia tasa-arvoasioita,
- 4) hallinnonalan taloudesta annettavia selvityksiä, hallinnonalan toimintakertomuksen

ja valtiovarain hoitoa ja tilaa koskevan kertomuksen kokoamista sekä tarkastustoimintaa koskevia selvityksiä,

5) ministeriön maksupäätösten yhteensovittamista,

6) hallinnonalan tutkimus- ja kehittämistoimintaa sekä

7) hallinnonalan tietotuotantoa.

Lisäksi osasto toimii yhteistyössä esikuntayksikön kanssa sosiaali- ja terveystalouden strategiseen suunnitteluun ja seurantaan liittyvissä kysymyksissä.

8 a §

Esikuntayksikkö

Esikuntayksikkö käsittelee asiat, jotka koskevat strategista suunnittelua, hallitusohjelman toimeenpanon seuranta, ministeriön tehtävien yhteensovittamista ja hallinnonalan yhteistyötä sekä kansliapäällikön toimeksiantojen toimeenpanoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Kansliapäällikkö Markku Lehto

N:o 1289

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maaseudun kehittämishankkeisiin myönnettävän tuen kohdentamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 7 §:n sekä 64 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 64 §:n 2 ja 3 momentti laissa 44/2000:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Sovellettamisala

Tässä asetuksessa säädetään valtion talousarvion momentin 30.14.61, 30.14.62 ja 30.14.63 myöntämisvaltuuden ja määrärahan tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa osoitettujen varojen käyttämisestä myönnettäessä ja maksettaessa tukea 2 pykälän mukaisiin tarkoituksiin niistä varoista, jotka valtion talousarviossa ja maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa on kunakin vuonna osoitettu.

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä tukea maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999), jäljempänä rahoituslaki:

1) 10 §:n 1 momentin 3 ja 5 kohdassa sekä 13, 15 ja 16 §:ssä tarkoitettuihin maaseudun tutkimus- ja kehittämishankkeisiin;

2) 65 §:n 1 momentin 7 kohdassa ja 2 momentissa tarkoitettuihin maatilatalouden tutkimus- ja selvityshankkeisiin; sekä

3) 14 §:ssä tarkoitettujen toimintaryhmien toimintaan.

Tätä asetusta ei sovelleta rahoituslain mukaista elinkeinotoimintaa harjoittavalle yrittäjälle tai yritykselle yritystoimintaa varten myönnettävään tukeen eikä toimintaan tai toimenpiteeseen, jonka pääasiallinen tarkoitus on hyödyttää yhtä ja vain vähäisessä määrin useampaa yksityistä elinkeinonharjoittajaa tai yritystä.

Jollei jäljempänä tässä asetuksessa toisin säädetä, tätä asetusta sovelletaan sekä kansalliseen tukeen että osarahoitettavan tuen osarahoitusosuuteen ja kansalliseen osuuteen.

2 §

Julkisyhteisöjen kehittämis- ja tutkimushankkeet

Milloin valtion talousarviossa olevan valtuuden perusteella osoitetaan 1 §:ssä tarkoitettuja varoja valtiolle taikka sen virastolle tai laitokselle, sovelletaan osarahoitettavan tuen valtion rahoitusosuuteen sekä kokonaan valtion talousarviosta tai maatilatalouden kehittämisrahastosta toteutettavaan rahoitukseen, mitä tässä asetuksessa tuesta säädetään. Ellei EY:n lainsäädännössä taikka lailla toisin säädetä, sovelletaan tällöin lisäksi, mitä val-

tion talousarvioon tai talousarvion ulkopuoliseen rahastoon otettujen varojen käyttämisestä säädetään tai lain nojalla määrätään.

Rahoitettaessa julkisyhteisöjen kehittämis- ja tutkimushankkeita, päätösten tulee sisältää samat ehdot kuin myönnettäessä tukea muille tässä asetuksessa tarkoitetuille tuensaajille.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) EY:n maaseudun kehittämisasetuksella Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1257/1999;

2) valtioneuvoston asetuksella maaseudun kehittämisestä annettua valtioneuvoston asetusta (609/2000);

3) tavoite 1 -alueella aluetta, jota koskee rakennerahastojen kansallisesta hallinnoinnista annetun lain (1353/1999) 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettu tavoite 1 -ohjelma;

4) alueellisella maaseudun kehittämisohjelmalla rahoituslain 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettua ohjelmaa;

5) INTERREG-ohjelmalla rakennerahastojen koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999, jäljempänä rakennerahastojen yleisasetus, 20 artiklan 1 kohdan alakohdassa a tarkoitettua yhteisöaloiteohjelmaa;

6) LEADER+ -ohjelmalla rakennerahastojen yleisasetuksen 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yhteisöaloiteohjelmaa;

7) POMO+ -ohjelmalla maaseutuelinkeinojen rahoituslain 3 §:n 1 momentin 10 kohdan mukaista kansallisesti rahoitettavaa ohjelmaa

8) maakunnan yhteistyöasiakirjalla rakennerahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetun lain 21 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjaa;

9) osarahoitettavalla tuella tukea, jonka rahoittamiseen Euroopan yhteisö (EY) osallistuu EMOTR:n tukiosaston tai EY:n rakennerahastojen varoin;

10) kansallisella tuella tukea, joka rahoitetaan 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua val-

tion talousarvion määrärahasta tai maatilatalouden kehittämisrahastosta ja joka jää kokonaan valtion lopulliseksi menoksi;

11) maatalouteen liittyvällä tutkimuksella ja kehittämisellä sellaista tutkimusta ja kehittämistä, jonka kohteena on EY:n perustamissopimuksen liitteen I mukaisten tuotteiden tuotanto tai sellainen sanottujen tuotteiden jalostus tai markkinointi, jossa tuote säilyy liitteen I mukaisena tuotteena maatalousalalla myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen (1999/C 29/0002) 4.3.3 kohdan mukaisesti;

12) metsätaloudella metsien taloudellista, ekologista ja yhteiskunnallista merkitystä parantavia toimenpiteitä ennen puun kaukokuljetusta;

4 §

Rahoituksen suuntaamisesta

Osarahoitettavaan tukeen sovelletaan, mitä rakennerahastojen yleisasetuksessa, EY:n maaseudun kehittämisasetuksessa sekä niiden nojalla tai niitä täydentäen yhteisön lainsäädännössä säädetään tai sen nojalla määrätään. Säädösten ja määräysten lisäksi tukea myönnettäessä on otettava huomioon, mitä siinä tavoite 1 -ohjelmassa ja sen täydennysosassa, alueellisessa maaseudun kehittämisohjelmassa tai asianomaisessa yhteisöaloiteohjelmassa ja sen täydennysosassa, jonka rahoituskehyksestä yhteisön rahoitusosuus on tarkoitus myöntää, tuen kohdentamisesta ja tuen määräästä kyseisellä alueella on sovittu tai maakunnan yhteistyöasiakirjassa varojen suuntaamisesta päätetty. Vastaavasti tulee POMO+ -ohjelman hankkeisiin tukea myönnettäessä ottaa huomioon mitä hyväksytyssä ohjelmassa tuen myöntämisestä on päätetty.

2 luku

Tuen kohteet

5 §

Tuettavat hankkeet

Tukea voidaan myöntää seuraaviin hankkeisiin:

- 1) maataloutta koskeviin kehittämishankkeisiin;
- 2) muuta yritystoimintaa koskeviin kehittämishankkeisiin;
- 3) koulutusta koskeviin kehittämishankkeisiin;
- 4) yleisiin kehittämishankkeisiin;
- 5) vesivarahankkeisiin;
- 6) paikallisten toimintaryhmien hallinto- ja aktivointihankkeisiin;
- 7) tekniseen apuun;
- 8) maa- ja metsätalousministeriön rahoitamiin tutkimushankkeisiin

6 §

Tuen saajat

Tukea hankkeisiin voidaan myöntää:

- 1) kunnalle, kuntayhtymälle tai niiden laitokselle, yhtiölle tai säätiölle;
- 2) valtion virastolle tai laitokselle;
- 3) seurakunnalle tai seurakuntayhtymälle;
- 4) muulle julkisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle;
- 5) yksityisoikeudelliselle yhteisölle tai säätiölle;
- 6) luonnolliselle henkilölle tai useammalle luonnolliselle henkilölle yhdessä;

Tukea voidaan myöntää yhdistykselle vain, jos se on rekisteröity.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuettava kehittämistoiminta liittyy olennaisesti tuen hakijan tehtäviin tai toiminta-ajatuksen. Tuen hakijalla tulee olla riittävä kokemus ja ammattitaito sekä taloudelliset edellytykset kehittämishankkeen asianmukaiseen toteuttamiseen.

7 §

Tukikelpoinen toiminta maataloutta ja muuta yritystoimintaa koskevissa kehittämishankkeissa

Tukea voidaan myöntää:

- 1) valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin tutkimuksiin ja selvityksiin, jotka koskevat maataloussektoria kokonaisuudessaan, jotakin

maatalouden tuotantosuuntaa tai -tapaa tai metsätaloutta, taikka alueen tai paikkakunnan maa- tai metsätaloutta koskevaan sellaiseen kehittämishankkeeseen, jolla voidaan nostaa tuottavuutta, parantaa tulotasoa, vähentää kustannuksia tai edistää ympäristönsuojelua, eläinten hyvinvointia taikka parantaa hygieniaolosuhteita;

- 2) sellaisiin valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 53 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin muuta kuin maa- ja metsätaloutta koskeviin julkisiin kehittämishankkeisiin, joiden tavoitteena on selvittää, arvioida tai kehittää yritystoiminnan yleisiä toimiala- tai tuotantosuuntakohtaisia, alueellisia tai paikkakuntakohtaisia toimintaedellytyksiä;

- 3) sellaisiin valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 6 kohdassa tarkoitettuihin kehittämishankkeisiin, joiden toimenpiteet on suunniteltu tietyille yrittäjä- tai yritysryhmälle ja joiden tarkoituksena on yritysten toimintaedellytysten, kannattavuuden ja tuotannon laadun parantaminen erityisesti yrittäjien yhteistoimintaa ja osaamista lisäämällä sekä tuotekehitystä ja markkinointia edistämällä.

8 §

Tukikelpoinen toiminta koulutusta koskevissa kehittämishankkeissa

Tukea koulutuksen järjestämiseen voidaan myöntää:

- 1) EMOTR:n varoin osarahoitettavana EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 9 artiklassa tarkoitettuun maataloutta tai metsätaloutta koskevaan ammatilliseen koulutukseen, joka täydentää käytännön kokemusta ja säännönmukaista oppivelvollisuuteen perustuvaa koulutusta, keskiasteen tutkintoa taikka yliopisto- tai korkeakoulututkintoa olematta osa sanottuun koulutukseen kuuluvaa perustai jatkokoulutustutkintoa mukaan lukien näyttötutkinto; tukea voidaan myöntää koulutukseen, jonka tavoitteena on kehittää ammattitaitoa, kohottaa toiminnan ja tuotteiden laatua, parantaa liiketaloudellista osaamista sekä edistää ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja hygieniää koskevien vaatimusten huomioimista yrityksen toiminnassa,

2) muuhun ammatilliseen jatko- tai täydennyskoulutukseen, joka antaa yleisiä valmiuksia ammatissa tai elinkeinossa toimimiseen ja jonka tavoitteena on maaseutuelinkeinojen monipuolistaminen sekä asiantuntijapalveluiden kehittäminen; tukea voidaan myöntää vain, jos koulutusta ei pidetä koulutukseen myönnettävää tukea koskevien yhteisön puitteiden (98/C 334/10) 14 ja 15 kohdan mukaisesti arvioiden perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna valtiontukena.

3) LEADER+ -ohjelmassa myös muuhun ohjelman mukaiseen toimintaan.

Tukea voidaan myöntää vähintään 20 opituntia käsittävän koulutuksen järjestämiseen. Oppituntien tulee kestää vähintään 45 minuuttia. Koulutus voidaan antaa yhdessä tai useammassa jaksossa. Tuettu opintokokonaisuus voi yhteensä kestää enintään 30 opintoviikkoa.

Koulutus voi käsittää myös 1 momentissa tarkoitettua koulutusta ja neuvontaa antavien henkilöiden koulutuksen.

9 §

Tukikelpoinen toiminta yleisissä kehittämiss Hankkeissa

Rahoituslain 13 §:ssä tarkoitettua tukea voidaan myöntää:

1) kyläyhteisön yhteisen toiminnan edistämiseen kuten yhteisten tai kyläyhteisön yhteisessä käytössä olevien tilojen tai alueiden perustamiseen, kunnostamiseen ja laajentamiseen;

2) yhteisen tai yhteisessä käytössä olevan tilan tai alueen varustamiseen sellaisin tarvikkein ja välinein, joiden avulla niitä voidaan käyttää yhteisissä tilaisuuksissa, yhteydenpitoon tai virkistymiseen;

3) sellaiseen kylän tai sen osan asuinympäristön laadun parantamiseen, mikä koskee useaa perhettä;

4) paikalliskulttuurin edistämiseen;

5) kylän tai paikallisyhteisön vireyden ja toiminnallisuuden edistämiseen ja siinä tarvittavien valmiuksien hankintaan;

6) kylän kehittämis- tai maisemanhoitosuunnitelman laatimiseen ja toteuttamiseen;

7) muuhun 1—6 kohdassa tarkoitettuun toimintaan verrattavaan kylän tai sen osan asukkaiden yleistä hyvinvointia palvelevaan toimenpiteeseen.

Tukea ei kuitenkaan myönnetä sellaiseen toimintaan, joka kuuluu julkisen yhteisön lakisääteisen perustehtävän hoitamiseen.

10 §

Tukikelpoinen toiminta vesivarahankkeissa

Myönnettäessä tukea valtioneuvoston asetuksen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vesihuoltohankkeeseen sekä muihin rahoituslain 15 §:n tarkoittamiin vesivarahankkeisiin on soveltuvin osin noudatettava, mitä 9 §:ssä säädetään.

11 §

Tukikelpoinen toiminta toimintaryhmien aktivointi- ja hallintohankkeissa

Tukea voidaan myöntää sekä osarahoitteisesti että kansallisesti rahoitettaville paikallisille toimintaryhmille kustannuksiin, jotka aiheutuvat toimintaryhmälle sen hyväksytyn kehittämissuunnitelman edistämisen ja toteuttamistehtävistä.

12 §

Tukikelpoinen toiminta maa- ja metsätalousministeriön rahoittamissa tutkimushankkeissa

Tukea voidaan myöntää valtioneuvoston asetuksen 65 §:n mukaisiin hankkeisiin.

3 luku

Tukikelpoiset kustannukset

13 §

Palkkakustannukset

Valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentin 1 ja 4—6 kohdassa tarkoitettuna kohtuullisena palkkana pidetään sitä kunta-alan palkkaa, jota kehittämishankkeen toteut-

tamisaalueen kunnissa yleisesti maksetaan vastaavasta tehtävästä. Hyväksyttävän palkan määrää voidaan alentaa tai korottaa enintään 20 prosentilla henkilön koulutuksen, kokemuksen ja tehtävän vastuullisuuden perusteella.

Jos työsuhde kestää vain osan vuotta tai työ kehittämishankkeen hyväksi on osa-aikaista, kehittämishankkeen kustannukseksi lasketaan enintään se osuus kirjanpitoon kirjattavista palkkamenosta, joka tuntikirjanpidon mukaan hyväksytään kehittämishanketta koskeksi työksi.

Jos kokopäivätoiminen työsuhde kestää vähintään vuoden, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että toimi on ollut hankkeen laajuuteen nähden tarkoituksenmukaisella tavalla avoimesti haussa.

Valtioneuvoston asetuksen 65 §:n 5 momentissa tarkoitettuna hyväksyttävänä palkkana pidetään soveltuvien osin vastaavasta tutkimustyöstä maksettavaa palkkaa.

14 §

Asiantuntijapalkkiot

Asiantuntijan päiväpalkkion tulee olla kohtuullinen. Päiväpalkkio voi olla enintään 1 000 euroa. Palkkion määrässä on otettava huomioon asiantuntijan koulutus, kokemus tai muu perehtyneisyys tuettavaan neuvontatehtävään tai koulutukseen. Palkkiota voidaan korottaa enintään 20 prosentilla, jos asiantuntijatehtävä on edellyttänyt tavanomaista huomattavasti pitempää perehtymistä asiaan tai asiantuntijalla on hyväksyttävästä syystä ollut tavanomaista huomattavasti enemmän kustannuksia tehtävän suorittamisesta.

15 §

Käyttöomaisuus-, materiaali- ja muut kustannukset

Valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 1 momentissa tarkoitettuina tukikelpoisina hyväksyttävänä kustannuksina voidaan pitää:

1) kehittämishankkeen laajuuteen nähden kohtuullisia menoja, jotka aiheutuvat tuen

saajan toimitilan käytöstä kuten sähkön ja veden hankkimisesta ja siivouksesta siltä osin, kuin menot aiheutuvat kehittämishankkeesta tai kehittämishanke lisää tuen saajan tavanomaisia menoja, sekä hankkeen vaatimasta postituksesta ja puhelimen, sähköisen viestintävälineen, kopiokoneen ja muiden vastaavien välineiden käytöstä aiheutuneita kohtuullisia menoja;

2) kehittämishankkeen toteuttajan hankkeen toteuttamiseen tarvitsemien tilojen vuokraa, joka ei saa ylittää paikkakunnan tavanomaista vuokratasoa;

3) koulutuksen tai muun kehittämishankkeen valmisteluun ja toteuttamiseen käytetyn materiaalin hankintamenoja, jollei materiaali ole laadultaan sellaista, joka tuen saajan olisi joka tapauksessa hankittava tavanomaista toimintaansa varten; ja

4) kehittämishankkeen valmistelua ja toteuttamista varten tarvittavien välttämättömien välineiden, tarvikkeiden ja raaka-aineiden hankintakustannuksia sekä käyttöomaisuuden vuokrauskustannuksia.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuina hyväksyttävänä välinehankintoina pidetään vähäisiä tietokoneiden, puhelimien ja muiden vastaavien viestintävälineiden tai muuten hankkeen toteuttamiselle välttämättömien käyttöomaisuusesineiden hankintaa. Tukea voidaan myöntää vain, jos hankintameno voidaan poistaa kirjanpidossa hankkeen toteutusaikana tai omaisuus myydään käypään hintaan kehittämishankkeen päätyttyä ja siitä saadut varat tuloutetaan kehittämishankkeen tuloiksi. Jollei omaisuutta myydä kehittämishankkeen päätyttyä, tukikelpoiseksi voidaan hyväksyä vain hankkeen aikana kirjanpidossa poistettu osuus hankintamenosta.

Muuhun kuin edellä mainittuun käyttöomaisuuteen sovelletaan mitä 16 §:ssä säädetään.

16 §

Investointikustannukset

Sen lisäksi, mitä valtioneuvoston asetuksen 56 §:ssä säädetään, tukea voidaan myöntää investointeihin 2—5 momentissa tarkoitetuin tavoin.

Rakennusinvestoinnin hyväksyttäviin kustannuksiin sovelletaan, mitä valtioneuvoston asetuksen 34 §:n 2 momentissa säädetään;

Vesihuoltohankkeita tuettaessa noudatetaan hyväksyttäviin kustannuksiin soveltuvien osin, mitä yhdyskuntien vesihuoltotoimenpiteiden avustamisesta annetussa laissa (56/1980) tai sen nojalla säädetään;

Tukea kiinteistöön hankintaan ei myönnetä, jos kiinteistön hankintahinta ylittää kiinteistön käyvän hinnan siihen tarkoitukseen hankittuna, jossa sitä hankesuunnitelman mukaisesti aiotaan käyttää;

Tukea koneiden, laitteiden ja vastaavan kaluston hankintaan voidaan myöntää, mikäli ne jäävät hankkeen päätyttyä tuen saajan omistukseen kyseisen kehittämishankkeen mukaiseen tarkoitukseen siten kuin valtioneuvoston asetuksen 59 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.

17 §

Tukikelpoiset kustannukset toimintaryhmien aktivointi- ja hallintohankkeissa

Tukikelpoisia paikallisen toimintaryhmän kustannuksia ovat:

- 1) toimitilan vuokra;
- 2) sellaiset toimitilaan liittyvät tavanomaiset kustannukset, jotka eivät sisälly vuokraan;
- 3) toimintaryhmän työntekijän palkka sivukuluineen;
- 4) postituksesta, puheluista, tietoverkkojen käytöstä ja muusta viestinnästä johtuvat kustannukset;
- 5) kokousjärjestelyistä ja -palkkioista aiheutuvat kustannukset, kuitenkin enintään siten kuin kuntien vastaavien toimielinten kokouksista maksetaan;
- 6) toimintaryhmätyöskentelyssä tarvittavien erityistaitojen hankkimisesta johtuvat kustannukset;
- 7) toimintaryhmän hyväksytyn kehittämissuunnitelman toteuttamisen ja toimintaryhmän toiminnan kannalta tarpeellisten ostopalvelujen hankinta ja asiantuntijapalkkiot;
- 8) toimitilan tarpeellisten toimistokalusteiden ensihankinta, mukaan lukien tavanomainen toimistotietokone, puhelin ja telekopiolaitte tai niitä vastaavat viestintävälineet, sekä välttämättömät korvaushankinnat;

9) tavanomaisten toimisto- ja toimintaryhmytyöissä tarvittavien tietokoneohjelmien hankinta ja päivittäminen;

10) toimintaryhmän työssä tarvittavien toimistotarvikkeiden hankinta;

11) toiminnan edellyttämät välttämättömät matkakustannukset, kuitenkin enintään määrä, joka matkan suorittamisen aikana voimassa olevan valtion matkustussäännön mukaan voidaan korvata.

Tukikelpoisia kustannuksia eivät ole toimistotyössä tarvittavien perustaitojen kuten kirjanpito- ja tietojenkäsittelytaidon, peruskielitaidon ja muun vastaavan osaamisen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset.

Mitä 16 §:n 2 momentissa säädetään sovelletaan 1 momentissa tarkoitettuihin käytömaisuusuhankintoihin.

18 §

Tekninen apu

Valtioneuvoston asetuksen 58 §:ssä tarkoitettua teknistä apua voidaan myöntää alueellisen maaseudun kehittämissuunnitelman sekä tavoite1- ja LEADER+ -ohjelmien suunnittelua ja toimeenpanoa varten, ottaen huomioon kyseisen pykälän mukaiset rajoitukset, työvoima- ja elinkeinokeskuksien ja maa- ja metsätalousministeriön kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- 1) sellaisten määräaikaisten virka- tai työsuhteisten henkilöiden palkoista, niiden sivukuluista sekä matkoista, joiden työtehtävät edistävät kyseisistä ohjelmista rahoitettavien hankkeiden käynnistymistä tai toteutumista taikka liittyvät kyseisistä ohjelmista rahoitettavien hankkeiden toteuttamisesta aiheutuvaan muuhun työhön; osarahoitettavaa teknistä apua voidaan kuitenkin käyttää vain niihin tehtäviin, jotka liittyvät hankkeiden valmisteluun, valintaan, arviointiin tai seurantaan, tilintarkastuksiin tai paikalla suoritettaviin tarkastuksiin;
- 2) tiedottamisesta sekä tiedotustilaisuuksista ja -materiaalista;
- 3) kyseisten ohjelmien toimeenpanoa koskevasta hallinnon henkilöstölleen ja muille ohjelmatyöhön osallistuville tahoille järjestämistä koulutustilaisuuksista;

4) kyseisten ohjelmien toteuttamiseen liittyvien tietojärjestelmien hankinnasta, kehittämisestä ja ylläpidosta;

5) ohjelmien keskinäisestä yhteensovittamisesta, seurannasta ja arvioinnista;

6) kyseisten ohjelmien toteuttamisessa tarvittavien toimistovälineiden hankinnasta mukaan lukien tarvittavien tietokoneiden ja viestintävälineiden hankinta.

Ohjelman toimeenpanoa edistävästä selvityshankkeista ja rakennerahastojen yleisasetuksen 22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisista innovatiivisista toimenpiteistä aiheutuviin kustannuksiin voidaan myöntää tukea valtioneuvoston asetuksen 55 ja 56 §:n mukaisesti. Tukea myönnettäessä on lisäksi otettava huomioon, mitä 2 luvussa ja tämän luvun 13—16 §:ssä tuettavasta toiminnasta säädetään.

4 luku

Eräät tukikelpoisuuden rajoitukset

19 §

Kustannuksen todennettavuus

Valtioneuvoston asetuksen 55 §:n 2 momentissa tarkoitettua selvitystä annettaessa kunkin kustannuserän perusteena tulee olla kirjanpitoon viety tosite ja, jos meno jakautuu sekä kehittämishankkeen kustannukseksi että muun toiminnan kustannukseksi, kirjallinen perustelu kustannuserittelylle. Kustannusperusteeksi ei hyväksytä laskelmaa, jossa palkkojen suuruuden perusteella lasketaan muiden kustannusten osuus kustannuksista.

20 §

Julkiset hankinnat ja kilpailuttaminen

Toimenpiteeseen, joka täyttää julkisista hankinnoista annetun lain (1505/1992) 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetty edellytykset, on tuen saajan pyydettävä tarjouksia siten, kuin sanotussa laissa ja sen nojalla annetuissa asetuksissa säädetään.

Toimenpiteeseen, jonka toteuttaa muu kuin

julkisista hankinnoista annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu hankintayksikkö, on pyydettävä tarjouksien mukaisella tavalla tarjouksia siten, että kustannusten hyväksyttävä taso paikkakunnalla tai alueella voidaan luotettavasti todeta.

21 §

Väliraha ja alihankinta

Hankittaessa kone tai laite siten, että osa kauppahintaa kuitataan antamalla vastineeksi käytetty kone tai laite, tukikelpoiseksi kustannukseksi katsotaan vain hankitun koneen tai laitteen hankintahinnan ja luovutetun koneen tai laitteen hinnan välinen erotus.

Tukikelpoiseksi kustannuksiksi voidaan hyväksyä komission asetuksen (EY) N:o 1685/2000 liitteen mukaisen säännön 1 kohdan 3 mukaisesta alihankinta- ja palvelusopimuksesta aiheutuvat kustannukset, kun sopimus hyväksytään tukipäätöksen yhteydessä ja sopimuksen alaiset kustannukset hinnoitellaan tuotantokustannusten mukaisiksi.

22 §

Tuen ulkopuolelle jäävät kustannukset

Tukea ei myönnetä seuraaviin kustannuksiin tai kustannusosuuksiin:

1) arvonlisäveron osuuteen muuten hyväksyttävistä kustannuksista, ellei tuen hakija esitä verottajalta saatua tai muuta riittävää selvitystä siitä, ettei kyseiseen toimintaan liittyvistä kustannuksista ole mahdollista saada arvonlisäveron palautusta;

2) tuen saajan tavanomaiseen toimintaan tai edunsaajien liiketoiminnan harjoittamiseen liittyvästä kestitsemisestä aiheutuviin kustannuksiin;

3) muihin toimintakustannuksiin, jotka aiheutuvat tuen saajan tavanomaisen toiminnan harjoittamisesta.

Valtio tai sen laitos ei ole velvollinen esittämään 1 momentin 1 kohdan mukaista selvitystä.

23 §

Vastikkeetta hankkeen hyväksi tehty työ

Talkootyönä voidaan ottaa huomioon vain sellainen työ, jota perinteisesti on asianomaisessa yhteisössä toteutettu talkoilla kuten yhteisten tilojen ja alueiden raivaaminen, rakentaminen ja kunnostus. Talkootyö voi liittyä ainoastaan 5 §:n 2 kohdan mukaisiin matkailuhankkeisiin sekä 4 ja 5 kohdan mukaisiin hankkeisiin.

Talkootyönä ei pidetä kehittämishankkeen suunnittelua, johtamista tai sen hallintoon tai kokouksiin osallistumista eikä ohjausryhmän toimintaan tai kokouksiin osallistumista. Talkootyönä otetaan huomioon vain vähintään 14 vuotiaan henkilön sellainen työpanos, joka on toteutettu asianomaista henkilöä koskevien työläinsäädännön rajoitusten mukaisesti.

Talkootyön arvona pidetään enintään 8,50 euroa tunnilta tavanomaisessa työssä ja enintään 13,50 euroa tunnilta, jos talkootyöntekijällä on koulutus tai pitkäaikainen työkokemus kyseistä työtä koskevalta alalta. Alle 18 vuotiaan henkilön talkootyön arvona pidetään kuitenkin enintään 5,50 euroa tunnilta. Jos talkootyön tekijä käyttää samalla korvausta saamatta traktoria tai muuta vastaavaa työkonetta, talkootyön arvona pidetään enintään 25 euroa tunnilta. Kaivinkonetta tai vastaavaa konetta käytettäessä talkootyön arvona voidaan pitää enintään 34 euroa tunnilta.

Hankkeen hyväksi muutoin kuin talkootyönä vastikkeetta tehdyn ammattityön arvo otetaan huomioon enintään palvelun luovuttajalle aiheutuneiden kustannusten tai vastaavasta työstä maksettavan palkan mukaisesti.

Työn osuus otetaan huomioon vain, jos siitä on hyväksyttävä tuntikirjanpito.

24 §

Vastikkeetta luovutettujen tuotantopanosten arvo

Luovutettaessa vastikkeetta kehittämishankkeen toteuttamiseksi puutavaraa otetaan puutavaran raakapuuarvona huomioon kysei-

sellä alueella yleisesti sovelletut puun kanto hinnat. Puutavaran arvo voidaan ottaa huomioon vain, jos ulkopuolinen henkilö, jolla on riittävä ammattitaito, on antanut todistuksen sen määrästä ja arvosta. Jos luovutettua puutavaraa on työstetty sahaamalla tai höylämällä, sen arvona pidetään hankintahintaa, jolla vastaavaa puutavaraa tavanomaisin ehdoin alueella on yleisesti saatavissa. Sahatun tai höylätyn puutavaran määrästä ja arvosta on oltava vastaava todistus kuin raakapuun määrästä ja arvosta.

Toimitilan tai muun vastaavan tilan käytön kustannuksena voidaan ottaa huomioon kehittämishankkeen toteuttamiseen kyseisessä tilassa tarvittu aika. Hyväksyttävä kustannus ei saa ylittää tilan käypää vuokraa vastaavaa osuutta toimitilan käyttökustannuksista pääomakustannukset mukaan lukien.

Luovutettaessa koneita ja laitteita kehittämishankkeen käyttöön hyväksytään luovutuksen arvoksi enintään paikkakunnan käypää vuokratasoa vastaava korvaus, jonka määrä on perusteltava. Raaka-aineista tai valmiista tuotteista hyväksytään enintään se hinta, jonka luovuttaja olisi saanut niistä myyntihintana. Muiden tuotantopanosten käytöstä on esitettävä tosite tuotantopanosten hankintahinnasta, josta hyväksyttäväksi kustannukseksi voidaan laskea enintään tuotantopanoksen käyttöä vastaava osuus sen hankintahinnasta mahdollinen ikäalennus huomioon ottaen.

25 §

Matkakustannukset

Hankkeeseen sisältyvät matkakustannukset ovat tukikelpoisia vain, jos ne ovat sisältyneet tukihakemukseen ja hyväksytyyn hanke-suunnitelmaan.

Matkakustannukset ovat hyväksyttäviä kustannuksia vain, jos ne johtuvat kehittämishankkeen käytännön toimeenpanosta tai jos matkan avulla voidaan saada sellaista kehittämishankkeelle välttämätöntä tietoa, jota ei muutoin ole saatavissa.

Ulkomaanmatka voidaan hyväksyä tukikelpoiseksi vain erityisen painavista syistä.

5 luku

Tuen muoto ja määrä

26 §

Tuen muoto

Tuki myönnetään avustuksena. Teknistä apua voidaan kuitenkin käyttää ilman avustuspäätöstä työvoima- ja elinkeinokeskuksen tai maa- ja metsätalousministeriön kustannuksiin asianmukaisesti hyväksytyn käyttösuunnitelman perusteella.

27 §

Rahoitus

Tuki 5 §:n 1 momentin 1—6 kohdassa tarkoitettuihin hankkeisiin voidaan myöntää sekä osarahoitettavana että kansallisena tukena ottaen ohjelmarahoituksessa huomioon kunkin ohjelman rahoituslähteet. Sanotun momentin 7 kohdassa mainittuun tekniseen apuun tuki voidaan myöntää 1-ohjelmissa osarahoitettuna tukena, alueellisessa maaseudun kehittämisohjelmassa kansallisena tukena ja LEADER+ -ohjelmassa osarahoitettuna tukena. Tuki 5 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitettuihin tutkimuksiin voidaan myöntää vain kansallisena tukena.

Tieteellistä tutkimusta ei osarahoiteta.

28 §

Tuen enimmäismäärä

Tukea voidaan myöntää muu julkinen rahoitus mukaan luettuna enintään:

1) 100 prosenttia 2 luvussa tarkoitettua toimintaa koskeviin esiselvityshankkeisiin, kustannuksiin, jotka aiheutuvat yhteisölle paikallisena toimintaryhmänä toimimisesta, sellaisiin kehittämishankkeisiin, joihin kuuluu useiden saman alan hankkeiden yhteensovitus ja teknisen avun hyväksyttäviin kustannuksiin;

2) 100 prosenttia 2 luvussa tarkoitettua toimintaa koskevista valtioneuvoston asetuksen 53 §:ssä tarkoitetuista kehittämishank-

keen ja 65 §:ssä tarkoitetun tutkimushankkeen hyväksyttävistä kustannuksista;

3) 75 prosenttia valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaisien tietyille yrittäjäryhmälle kohdistettujen hankkeiden hyväksyttävistä kustannuksista ja valtioneuvoston asetuksen 56 §:ssä tarkoitetuissa kehittämishankkeiden investoineissa hyväksyttävistä kustannuksista;

4) 90 prosenttia muihin kuin edellä mainittuihin kustannuksiin

29 §

Yrittäjäryhmän kehittämishankkeet

Valtioneuvoston asetuksen 52 §:n 2 momentin 6 kohdan mukaisen kehittämishankkeen hankesuunnitelmassa tulee hankkeen kustannukset ja rahoitus arvioida yrityskohteisesti. Tukipäätöksessä ilmoitetaan sekä hakijalle myönnettävä tuki että kunkin yrittäjän osuus siitä.

Hankkeeseen osallistuville maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukaisille muille kuin EU:n perustamissopimuksen liitteessä I lueteltuja maataloustuotteita tuottaville yrityksille 1 momentissa mainittu tukiosuus on vähämerkityksistä eli de minimis -tukea. Tämä on mainittava tukipäätöksessä. Lopullisen de minimis -tuen määrä määräytyy toteutuneiden kustannusten perusteella ja se on ilmoitettava hankkeen loputtua hankkeessa mukana oleille de minimis -tukea saaneille yrityksille.

Siltä osin kuin hankkeeseen sisältyy toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia, jotka kohdistuvat muihin kuin maaseutuelinkeinolain mukaisiin yrityksiin, rahoittavat yritykset nämä kustannukset kokonaisuudessaan yksityisenä rahoitusosuutena.

Kaikkien hankkeessa mukana olevien yritysten tulee allekirjoittaa sitoumus hankkeeseen osallistumisesta, joka liitetään mukaan rahoitushakemukseen.

30 §

Avustuksen vähimmäismäärä

Avustusta ei saa myöntää, jos sen määräksi tulisi vähemmän kuin 500 euroa.

N:o 1289

6 luku
Erinäiset säädökset

Tätä asetusta sovelletaan 1 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä koskeviin tukihakemuksiin, joista tehdään päätös 2.1.2003 jälkeen.

31 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 2.1.2003.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Ylitarkastaja Marja Kokkonen